

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

AHIR,
AVUI,
DEMÀ

Num.

815

7
març
2021

Any de sant Josep

Sant Josep amb l'infant Jesús,
Guido Reni, c. 1635

Coneix unes dades sobre l'Any de sant Josep convocat pel Papa Francesc.

El passat dia 8 de desembre de 2020, amb la Carta Apostòlica *Patris Corde* (Amb Cor de Pare), el Papa Francesc ha convocat l'Any de sant Josep, per commemorar els 150 anys del Decret *Quemadmodum Deus* (Com Déu) del Papa Beat Pius IX que el 8 de desembre de 1870 proclamà sant Josep Patró de l'Església Universal. El Papa Francesc diu que estableix aquest any perquè els fidels seguint l'exemple de sant Josep, puguin enfortir quotidianament la seva fe amb el compliment en plenitud de la voluntat de Déu. I afegeix que: Tots podem trobar en sant Josep –l'home que passà desapercebut– l'home de la presència diària, discreta i amagada, un intercessor, una ajuda i una guia en temps de dificultat.

L'Església observa en el decurs de l'any, mitjançant el Calendari Litúrgic, festes com Pasqua i Nadal i períodes de temps com Advent, Quaresma o Pasqua. A més el Papa –qui sigui– pot dedicar un període de temps perquè tots els fidels reflexionin amb més profunditat sobre un aspecte específic de l'ensenyament catòlic. Darrerament els Papes han convocat diversos anys: *Any de l'Eucaristia* (Sant Joan Pau II, 2004); *Any de la Fe* (Benet XVI, 2012) i l'*Any de la Misericòrdia* (Papa Francesc, 2019).

El Papa Francesc convocant ara l'Any de sant Josep –del 8 de desembre de 2020 al 8 de desembre de 2021– diu que la Pandèmia de la Covid-19 ha incrementat el seu desig de reflexionar sobre sant Josep, donat que moltes persones durant aquesta crisi sanitària, econòmica i social, han fet esforços per protegir a d'altres, talment com va fer sant Josep amb Jesús i Maria. La difícil situació actual ens ha situat en la fragilitat, que és la nostra realitat. Aquesta situació, però, és passatgera i no podem viure paralitzats per la por o per la l'absoluta sensació d'imptència, enfonsats per una malaltia que avança com un lladre en la nit (2Pe.3, 10). Més aviat que tard podrem recuperar tota l'agenda perduda, però quan arribi el dia tinguem ben a pressa la lliçó de les deu noies de la Paràbola (Mt. 25, 1-13), que no ens passi

com a les cinc desassenyades que s'adormiren sense l'oli per reomplir les torxes. En situacions difícils el primer moviment del cor no ha de ser la queixa sinó la confiança en Déu: sortir al seu encontre, pregar i tenir imaginació i coratge. És en la pregària que hom escolta la veu del Senyor *Jo seré amb vosaltres cada dia...* (Mt. 28, 20). Perquè l'oració no és dir a Déu el que ha de fer sinó confiar en la seva voluntat provident, i descobrir en els signes dels temps la voluntat de Déu per a nosaltres.

El Papa afirma que l'Església té necessitat de pares i en sant Josep trobem un pare estimat, un pare amb tendresa, un pare obedient i acollidor, una pare valent i creatiu, i un pare treballador. De fet sant Josep expressà la seva paternitat fent de la seva vida una ofrena al servei del Messies. Tanmateix com en l'acollida de Maria, que es trobava encinta per obra de l'Esperit, sense posar-hi condicions prèvies. Un gest important en aquests moments quan la violència psicològica, verbal o física contra les dones és patent, escandalosa, alarmant i inhumana. Sant Josep, confiant en el Senyor, l'acollí a casa seva com esposa (Mt. 1, 20-25).

El Papa Francesc amb la Carta Apostòlica *Patris Corde* (amb Cor de Pare) subratlla el valor creatiu, imaginatiu de sant Josep, convertint els problemes en oportunitats. En definitiva que sant Josep és el pare que ensenya el valor, la dignitat i l'alegria familiar tanmateix com el treball. Avui també ens convé molt comprendre que el treball dona dignitat al treballador fins convertir-lo en partícip de l'obra de la salvació.

Durant l'*Any de sant Josep*, l'Església Catòlica concedeix indulgència segons unes condicions establertes per la Penitenciària Apostòlica, que son: confessió sacramental, comunió eucarística i pregar per les intencions del Papa. Es poden rebre indulgències amb una dotzena d'oracions i accions diferents, que inclouen la pregària pels aturats, confiar el treball diari a sant Josep, realitzar una obra de misericòrdia corporal o espiritual, o meditar al menys 30 minuts el Parenostre.

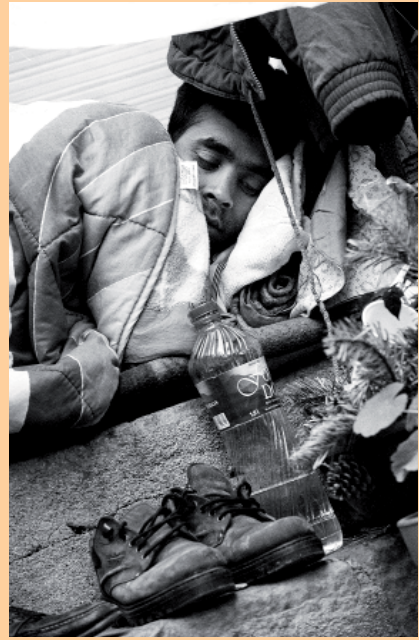
Els catòlics no adorem els sants sinó que els venerem i implorem la seva intercessió davant de Déu i també cerquem en ells uns models de virtuts per imitar. L'Església Catòlica honora sant Josep com a pare adoptiu de Jesús i l'invoca com a Sant Patró de l'Església Universal. Tanmateix com que és patró dels treballadors, ara el Papa el postula també com a patró dels emigrants i refugiats. Que aquest any creixi en nosaltres la devoció a sant Josep i la imitació de les seves virtuts, meditant els trets que el Papa ens proposa. I que la nostra vida, en tot moment, sigui un *Si* a la voluntat divina com ho va ser la de sant Josep, la de la Verge Maria i la del propi Crist.

Mn. Joan Rodríguez

Vint anys de la tancada d'immigrants a Santa Maria del Pi

La tarda del dissabte dia 20 de gener de l'any 2001 Mossèn Josep Maria Vidal, rector de Santa Maria del Pi deia la missa. Tot just havia acabat de proclamar l'Evangelí de Marc corresponent al dissabte de la primera setmana del temps de durant l'any, aquell en el que els fariseus recriminen a Jesús que comparteixi el menjar amb els publicans i els pecadors, i que és precedit pel versicle: *Al·leluia. El Senyor m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a proclamar als captius la llibertat. Al·leluia.* Havia començat l'homília quan entraren a l'església una munió de gent, la majoria homes immigrants. Molts eren paquistanesos, altres magribins o indis i alguns sud-africans. Venien reclamant acolliment a l'església per a poder fer una reivindicació de drets humans davant l'anunci de la nova llei d'estrangeria que l'Estat espanyol havia aprovat aquell any i que, d'alguna manera, els condemnava a la il·legalitat i, per tant, a una vida de precarietat absoluta i a l'expulsió. Mossèn Vidal, havent acabat de llegir aquell Evangelí de Mateu, no es va veure en cor de negar-los l'acolliment que demanaven i amb els braços oberts com feia sempre els va convidar a entrar. Eren prop de tres-cents.

Quaranta-set dies va durar la tancada, del 20 de gener al 7 de març, i podeu comptar com va anar la cosa: els immigrants van entrar i van ocupar la sagristia nova, les sales de la llar, la carbonera (la botiga de Cardenal Casañas), altres dependències de la planta baixa de la rectoria i el jardí, acomodats sota uns tendals improvisats amb plàstics i fustes. Alguns sud-africans es van instal·lar a las escales de la rectoria, a terra, prop de la porta del rector. Recordo molt un noi de Sierra Leone que a la meua pregunta sobre la incomoditat del lloc que havia arplegat, deia que estava content perquè allí podria dormir segur i tranquil tota la nit i al país d'on venia això era impossible: els agafaven per fer de soldats o els mataben.

Immediatament, Mn. Bigordà ens va avisar a uns quants de la parròquia, els joves, per mirar de posar una mica d'ordre al garbuix de gent amuntegada. Recordo molt en Carles i en Jordi Torrente, en Ricard Mallol, en David Rodríguez... i altres persones de la parròquia. Vam organitzar amb ells una mena de comitè de crisi per intentar oferir els mínims serveis a aquella gent: teníem uns lavabos amb dutxes al jardí, al costat del teatre, que ja han desaparegut i els de la sagristia gran que encara hi son. Es va contactar amb l'Ajuntament que va posar una escomesa improvisada d'aigua als dipòsits de damunt l'arxiu per que no hi havia aigua suficient per donar servei a tothom. En Carles i en Jordi els vigilaven cada dia per evitar que l'aigua sobreixís tot i que un cop no ens en vam sortir i la Núria Téllez, l'arxivera en aquell moment, va haver d'estendre uns pergamins per assecar-los.

Al mateix temps la gent de Barcelona, solidària de mena, responent a la crida de la organització, va començar a portar estris de cuina i d'higiene personal, així com mantes, matalassos, menjar i beure, piles... va ser una bogeria d'aquelles que

t'emociona de veritat... hauríeu d'haver vist com estava el carrer Cardenal Casañas de persones, que a tot hora arribaven a la porta de la rectoria on s'havia disposat el taulell d'entrega de la solidaritat, carregats de qualsevol cosa que pensaven que podia fer servei. Uns dies més tard, va arribar la Creu Roja i va muntar a la carbonera un petit dispensari amb infermers de guàrdia per tal de vetllar per la salut del campament, mantenint-la dins d'uns mínims i fins i tot es va enviar una ambulància a la plaça del Pi que gràcies a Déu no va haver de fer servei en cap moment.

Seria llarg de contar totes les anècdotes, els moments intensos, els bonics i els tristos, les pors i les alegries d'aquella petita ciutat de plàstics i cartrons que havia crescut al mig del jardí del Pi, i és difícil pels que vam ser-hi dia rere dia transmetre el que va significar per a nosaltres, d'aprenentatge i d'experiència. Ara només se m'acut una cosa: van ser quaranta dies de travessa del desert, quaranta dies de viure humanitat intensament, d'experiència de fe i de contacte amb altres creences i cultures, d'entendre, en la figura de Mn. Vidal, què significa ser de debò al servei dels altres i de constatar una vegada més que Santa Maria del Pi va fer honor a la seva atgana i eterna vocació d'acolliment.

I expressar el desig que, sabent que la situació de molts immigrants pel que fa a aconseguir papers i regularitzar la seva situació, continua sent encara avui massa difícil i no és compatible amb el respecte a la dignitat de la persona i els drets humans, sapiguem cercar com a societat la manera d'arribar a un tractament legal i administratiu més adequat i just per a aquest col·lectiu.

Jordi Sacasas

Enllaç a un vídeo de **betevé** on Norma Falconi, líder de la plataforma **Papers per a Tothom** i activista pels drets dels refugiats i dels immigrants, explica com van viure el tancament les persones que el van protagonitzar: <https://ja.cat/xCNj3>

Avisos

Xerrada Quaresmal: Diumenge 14 de març a les 11h, a la capella de la Sang tindrà lloc la xerrada quaresmal d'enguany que farà el rector Mn. Lluís amb el títol: *"Paraules humanes, paraules divines"*.

Hi esteu tots convidats.

Confessions: Enguany, degut a les mesures preventives de la Covid-19, no farem celebració comunitària de la penitència amb confessió individual, però el diumenge 21 de març, de les 10h30' fins les 11h45', s'oferirà l'oportunitat de rebre individualment el sagrament del perdó a tothom qui ho desitgi.

Celebració de la festivitat de Sant Josep Oriol: El dimarts 23 de març, festa de Sant Josep Oriol, a les 19h. celebrarem una solemne eucaristia en honor del sant que presidirà el bisbe auxiliar Javier Vilanova.

Horari actual de misses

DIES FEINERS
19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES
19:00 a la Basílica

DIUMENGES
12:00 a la Basílica

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7
SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43

info@basilicadelpi.cat
www.basilicadelpi.cat

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parroquia.

Per gestions administratives relacionades amb els sagraments, demaneu cita trucant al 93 318 47 43 o escriviu un e-mail a:

despatx.santamariadelpi@gmail.com